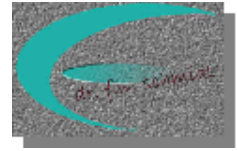

Histo-visie

Seyne Coninck

Hendrik Cuyler had in Hasselt nogal wat schulden gemaakt. Daarnaast hield hij er ook nog eens een losbandige levensstijl op na. Na zijn faillissement was hij naar familie in Amsterdam gevlucht. Waarschijnlijk heeft hij daar zijn leventje gewoon voortgezet. Zowel het stadsbestuur van Hasselt als zijn familie waren hem dan ook liever kwijt dan rijk. Eendrachtig werd geprobeerd om Hendrik als barbier op een VOC schip aangemonsterd te krij-

gen. Daarbij werd ook Seino Coninck ingeschakeld. Zijn schoonvader en zwager waren beide bewindvoerders van de VOC in Hoorn. Al deze inspanningen hielpen niets. De VOC had geen plaats voor hem. Uiteindelijk wist men met de kapitein van "De Bonte Koe", Willem Ijsbrantsz (dezelfde als die uit het beroemde boek) een overeenstemming te bereiken. Hij zou Hendrik meemenen naar Portugal. Op 10 december zou het schip vertrekken. Hendrik heeft er blijkbaar lucht van gekregen, want hij verliet halsoverkop Hasselt. Men heeft hem nooit weergezien. Het doel was uiteindelijk dan toch bereikt.

Aldus een stukje tekst uit Histo-visie 4.4. Hierin komt de naam Seyne Coninck voor. Hij is in Hasselt geboren en naar Hoorn verhuisd. Dat heeft hem geen windeieren gelegd. Met succes wist hij daar de sociale ladder te beklimmen. Zijn huwelijk met Elisabeth Sonck is daar het

bewijs van. Haar vader was burgemeester van Hoorn en bekleedde daarnaast nog enkele functies binnen het gewest Holland. Enkele gezantschappen staan op zijn naam. Zo werd hij als buitengewoon gezant naar Engeland, Zweden en Denemarken gezonden. Ook was hij bewindvoerder van de kamer Hoorn van de Oost Indische Compagnie. Haar halfbroer trad in de sporen van zijn vader. Van Elisabeth bestaat nog een kinderportretje dat in het West Fries museum te bewonderen is. Ze is dan vier jaar oud. Ze staat er samen met haar moeder Elisabeth Waling op. Een pendant wordt gevormd door het portret van haar vader samen met een broer van haar. Waarschijnlijk is dit kind vroegtijdig overleden. Het is namelijk de uit een tweede huwelijk geboren Meindert die zijn

zijn vader opvolgt en niet de hier afgebeelde Frans Albertsz. De beide schilderijen zijn in 1602 gemaakt door de Enkhuizer schilder Jan Claesz.

Ook van Seyne Coninck bestaat een portret. In 1649 liet hij zich door de

plaatselijke schilder Rotius portretteren. Dat deed hij samen met nog zeventien andere leden van zijn schutterscompagnie. Seyne is dan kapitein en wordt gezeten afgebeeld. In zijn hand heeft hij een staf. Hij is dan waarschijnlijk begin vijftig.

Het jaartal waarop het doek gereed kwam, was niet toevallig. In 1648 werd de vrede van Munster getekend. De opdracht tot het maken

van het schilderij met een afmeting van 356 x 341 cm werd in het jaar waarin de vrede werd getekend al gegeven. Het doek hangt in het West Fries Museum.

Dat het hem voor de wind ging blijkt wel uit het feit dat hij in 1643 zich een hofstede in de in 1612 drooggevalen Beemster kon veroorloven. Na zijn dood in 1664 ging dit bezit over naar zijn in 1638 geboren zoon Nicolaas.

Seyne zelf heeft het nooit tot burgemeester gebracht. Hoewel verwant met één van de voornaamste regentenfamilies van Hoorn, was dit voor hem als 'nieuwkomer' niet weggelegd. Hij bracht het niet verder dan weesmeester en kapitein van de schutterij. Erefuncties in feite. Maar Nicolaas wist echter wel tot het centrum van de macht door te dringen. Na van het vroedschap deel uit te hebben gemaakt, mocht ook hij uiteindelijk als burge-

meester op het kussen plaatsnemen. Binnen het bestek van twee generaties waren afstammelingen van een Hasselter regentenfamilie er in geslaagd een vooraanstaande plaats in het bestuur van het rijke en aanzienlijke Hoorn te verwerven. Na de dood van Nicolaas ging de hofstede over naar de ook met een regent getrouwde doch-

ter Cornelia. Ook van haar bestaat nog een portret.

